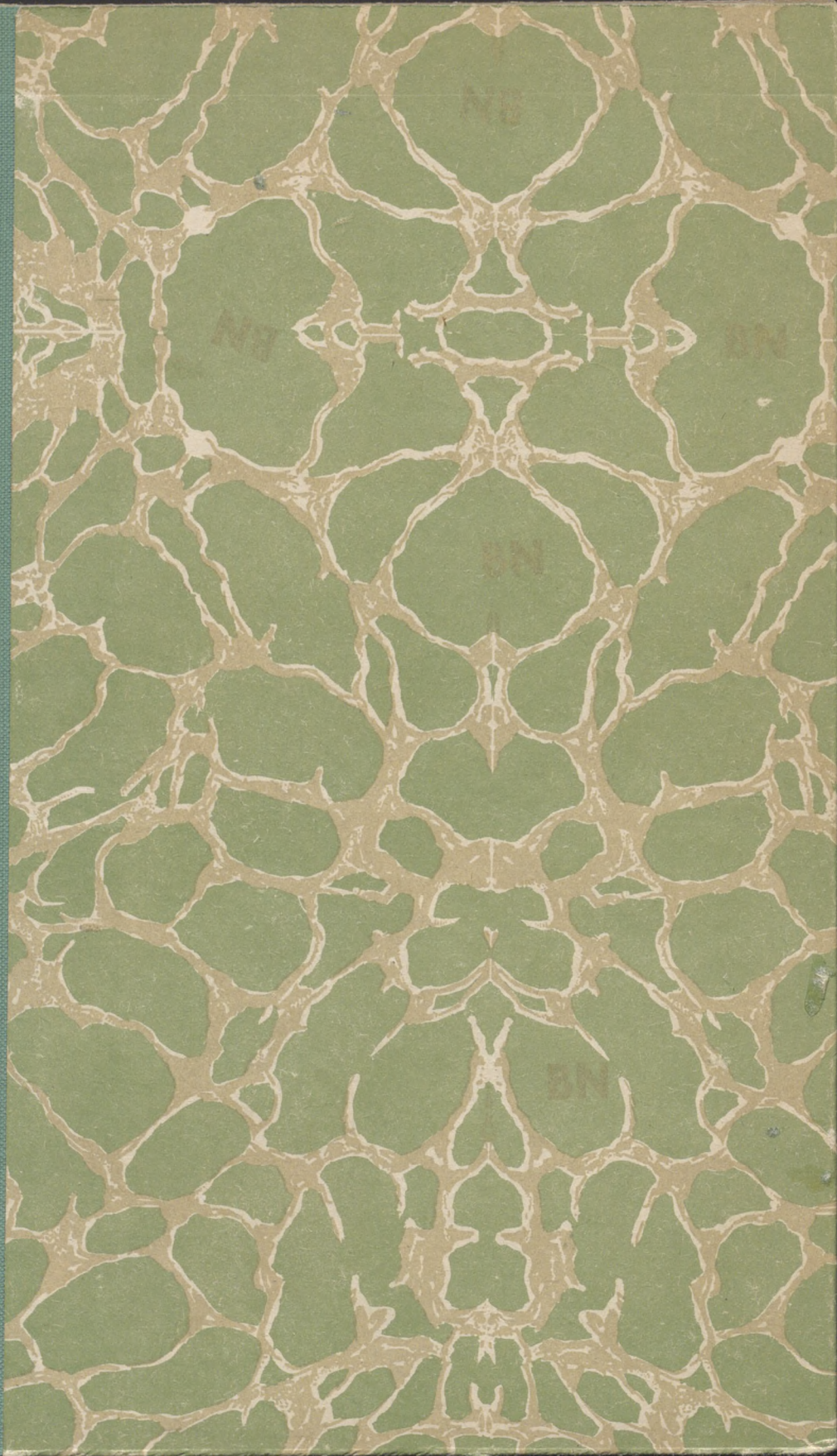
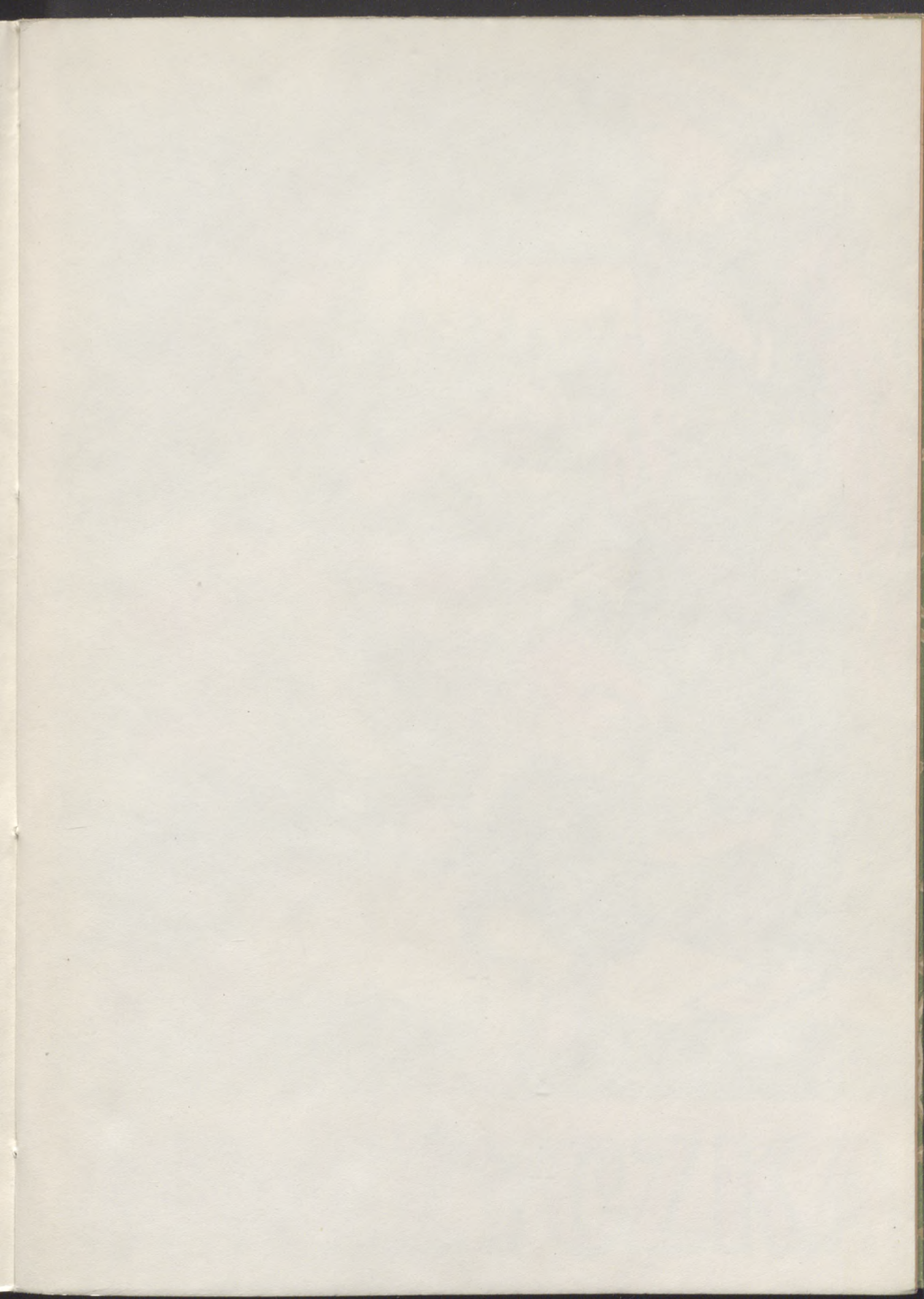
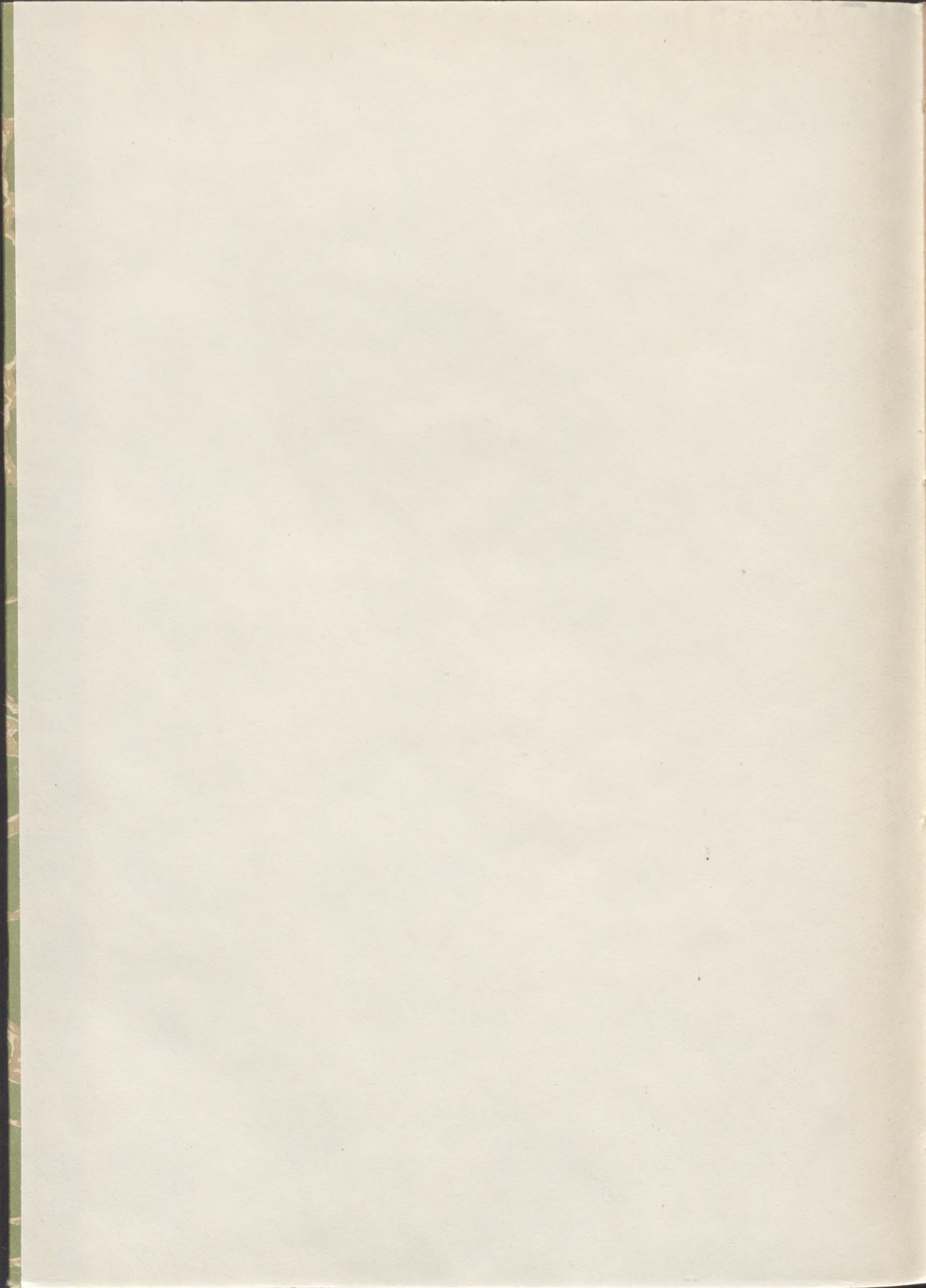

1409712

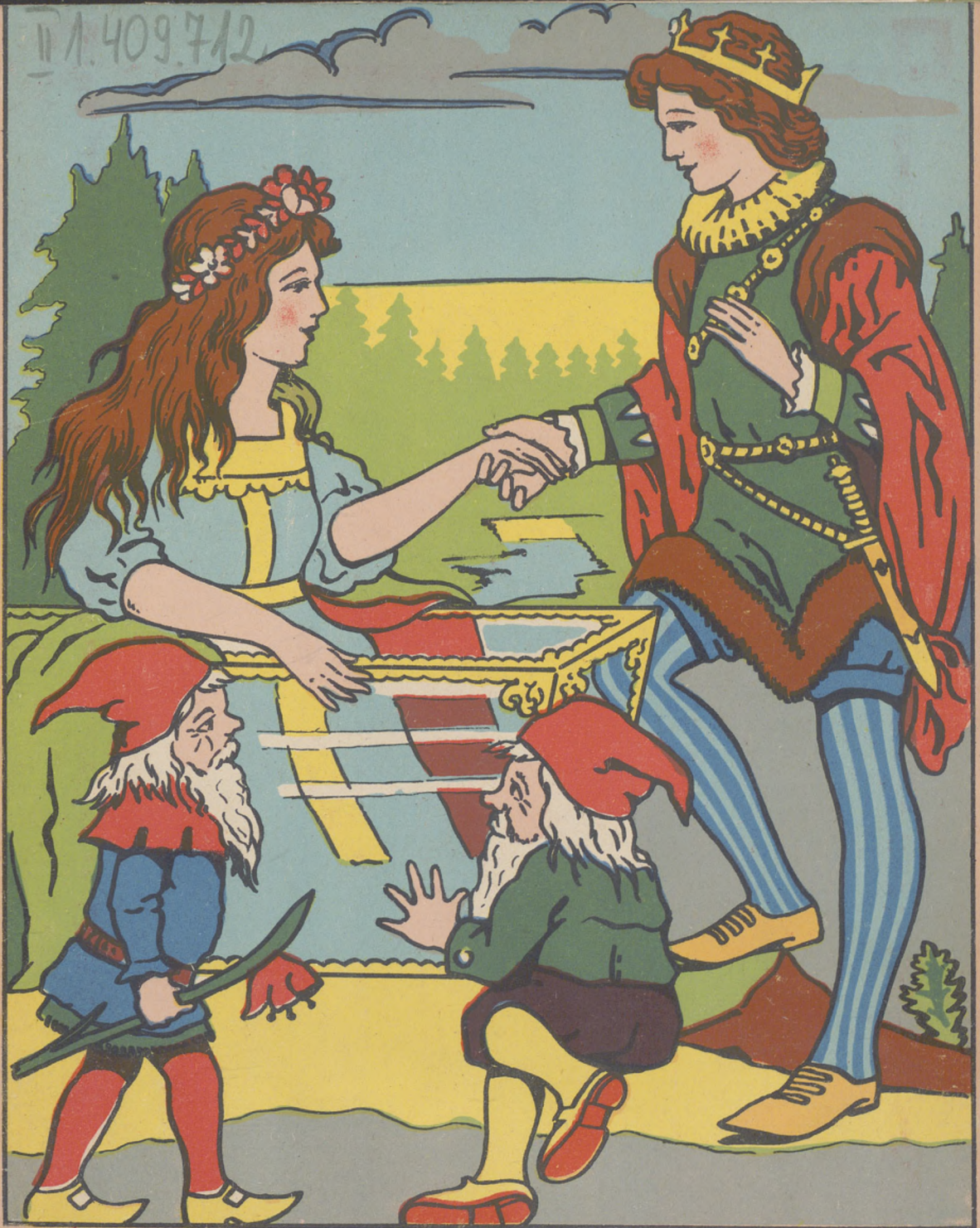

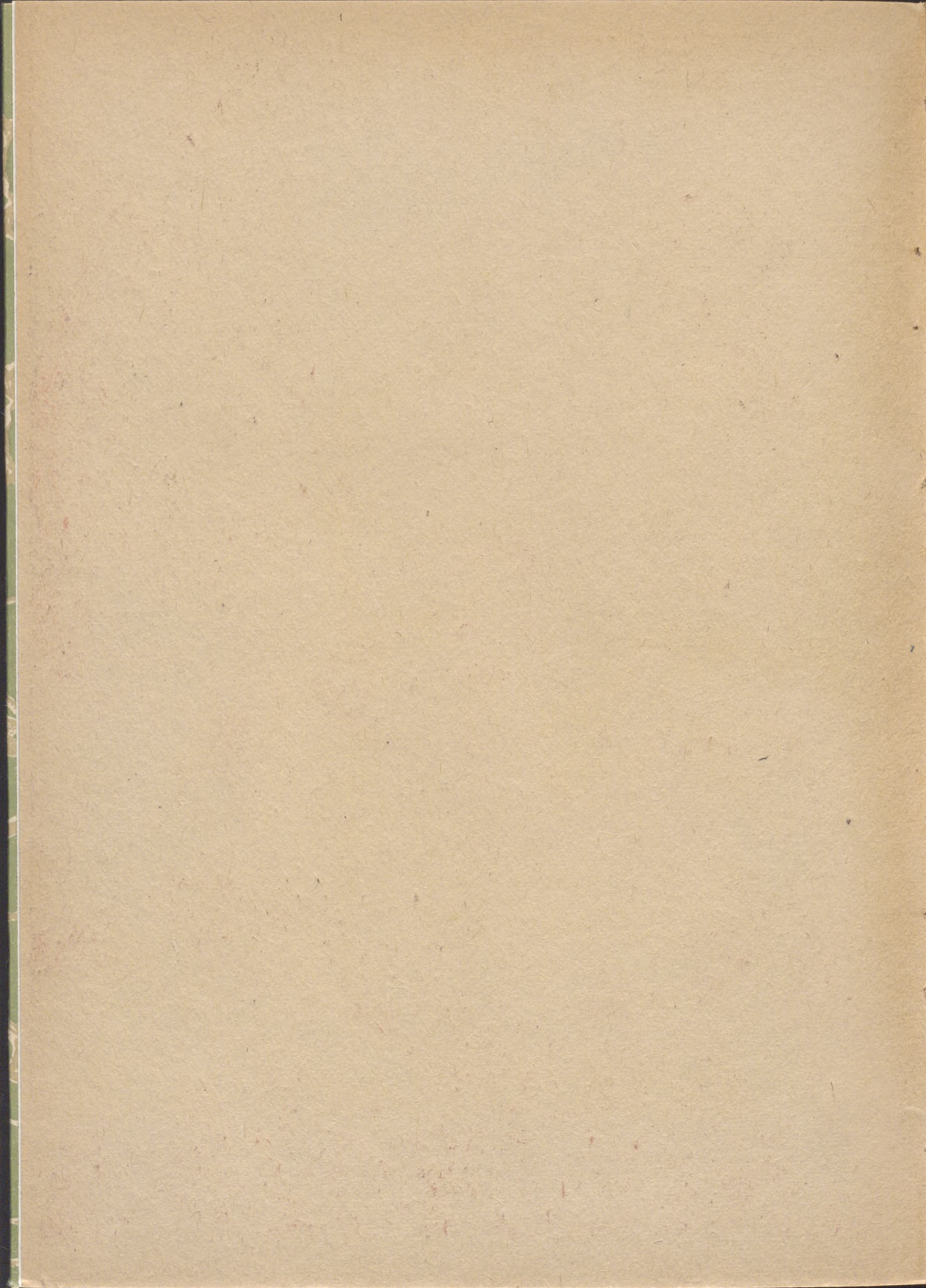

II 1.409.712

ŚNIEŻYČKA

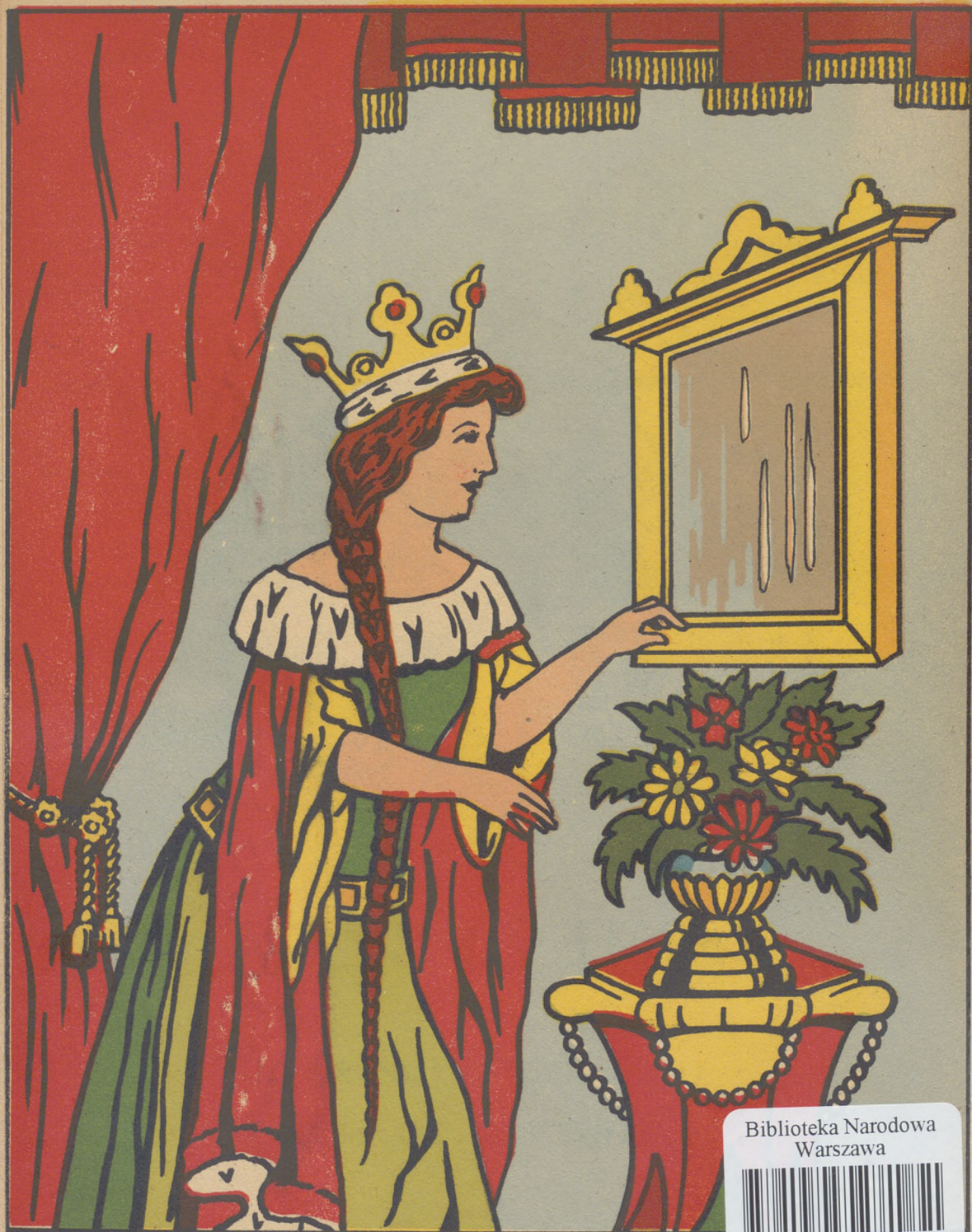

ŚNIEŻYCZKA

OPOWIEDZIAŁA JADWIGA M.

ILUSTRACJE ST. ZALESKIEGO

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001020606372

Powiedz, zwierciadelko! mów prawdę jedynie —
Która najpiękniejsza w tej całej krainie...

11 1.409.712

ŚNIEŻYCZKA.

Za lasami, za górami żyli sobie król i królowa. Mieli oni jedną tylko córeczkę, którą dla białości twarzy jej, przypominającej śnieg i płatki pierwszych kwiatków wiosennych zwano Śnieżyczką... Serduszko królowny było równie czyste i białe, jak jej śnieżna cera...

Aż oto pewnego wiosennego dnia umarła królowa i król wnet ożenił się po

raz drugi... Macocha nie lubiła Śnieżyczki i często jej dokuczała, łajac ją i ganiąc bez powodu...

Raz zdarzyło się, że macocha-królowa spojrzała w lusterko wiszące na ścianie i zapytała:

„Odpowiedz lusterko — mów prawdę jedynie
Kto jest najpiękniejszy w tej całej krainie?“

A lusterko odpowiedziało:

„Chociaż jesteś piękną, masz rumiane liczka,
Ale najpiękniejszą w tym kraju — Śnieżyczka“.

Rozgniewała się srodze macocha i postanowiła zgubić Śnieżyczkę. Wzięła za rękę królownę Śnieżyczkę, poprowadziła w las, związała jej mocnym sznurem ręce i nogi i pozostawiła tak biedaczkę samą w lesie na pożarcie dzikim zwierzętom.

Skosztuj panienko, ty moja duszko
Dla ciebie niosę krasne jabłuszko.

Smuci się królewicz — łza mu z oczu spływa,
Bo cudna Śnieżyczka leży wszak nieżywa.

Ale Bóg miał w Swej opiece Śnieżyczkę i zesłał dobrych karzełków, którzy sznur rozwiąali i Śnieżyczkę zabrali do swego domu.

Królowa-macocha powróciła do pałacu, z uśmiechem przejrzała się w lusterku i zapytała:

„Odpowiedz lusterko — mów prawdę
[jedyne
Kto jest najpiękniejszą w tej całej
[krainie“

A lusterko odrzekło:

„Chociaż jesteś piękną — masz rumiane liczka
Lecz u karzełków mieszka — piękniejsza Śnieżyczka“.

Zła i zazdrosna macocha przebrała się za żebraczkę i udała się w drogę do lasu, do domu karzełków. Wybrała tą chwilę, kiedy karzełków w domu nie było, a tylko Śnieżyczka pozostała sama...

— Droga panienko — zapiszczała udanym głosem przebrana w łachmany żebraczki macocha — daj mi kawałek chleba i trochę wody, bo jestem głodna i spragniona...

Litościwa Śnieżyczka podała jej strawę, a zła kobieta niby to w podziękę ofiarowała jej prześliczne, rumiane jabłuszko... Skoro jednak Śnieżyczka ugryzła tylko kawałek tego jabłka — natychmiast padła bez życia.

Macocha powróciła do pałacu i uczuła wielką uciechę, gdy lusterko na jej zapytanie odpowiedziało:

„Prawdę ci powiadam — tę prawdę jedynie
Żeś ty najpiękniejsza w tej całej krainie“.

Cieszą się karzełki, że luba Śnieżyczka
Żywa i rumieńcem płoną jej prześliczne liczka.

Smutek i żałoba zapanowały w domku karzełków. Śnieżyczkę umieszczono w szklanej trumnie i leżała w niej tak śliczna, świeża i rumiana, jakby żywa...

Zaszedł do chaty karzełków młody królewicz. Gdy zobaczył leżącą w trumnie cudną Śnieżyczkę, zapłakał z żalu i prosił karzełków, aby mu ją pozwolili zabrać do jego pałacu.

W chwili, gdy Śnieżyczkę podnoszono w trumnie, kawałek zatrutego jabłka, który pozostał w gardle, wypadł i Śnieżyczka otworzyła niebieskie oczęta i wstała żywa i zdrowa.

Kiedy królowa zadała zwykle swoje zapytanie, lusterko odpowiedziało:

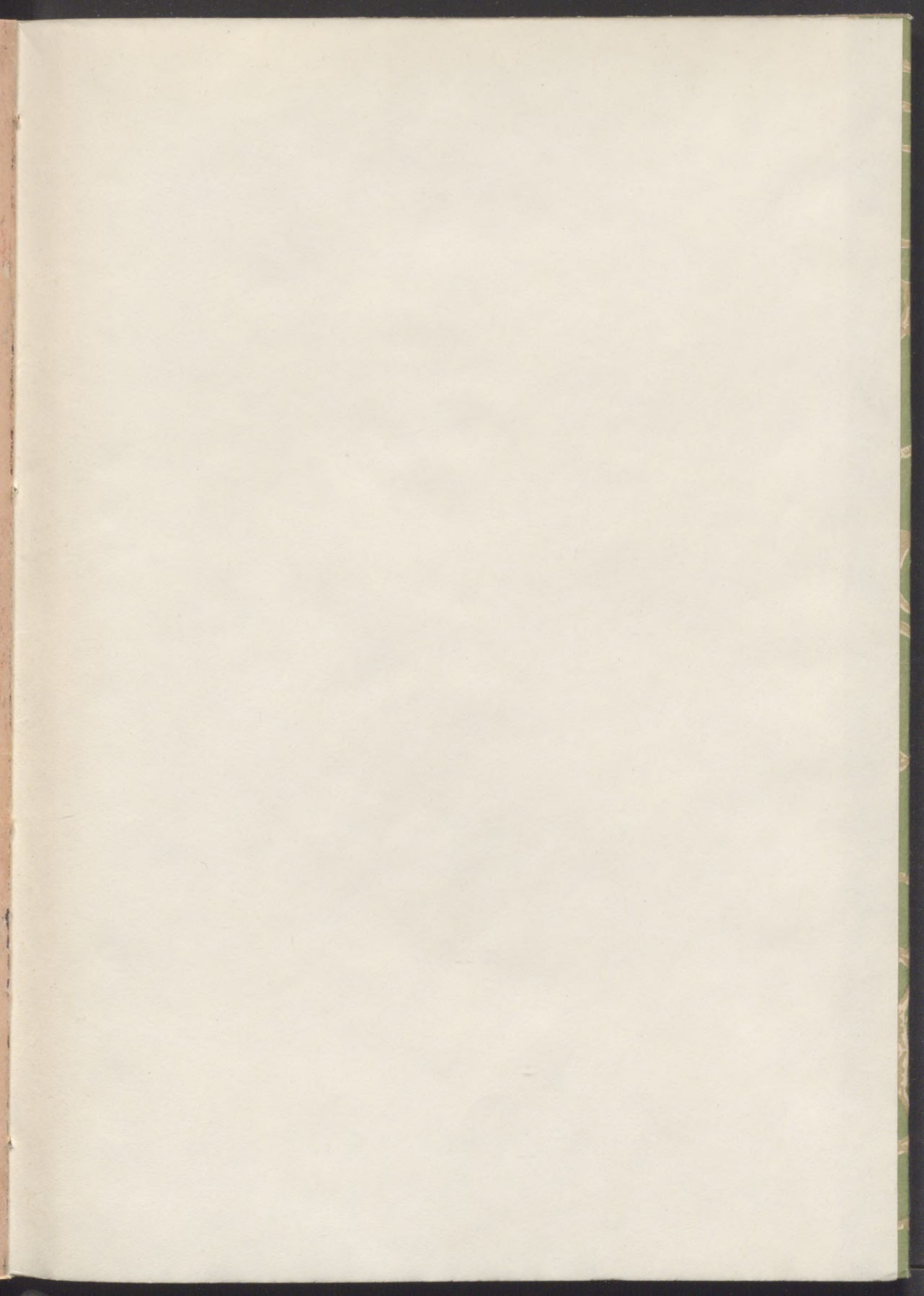
Chociaż jesteś piękną, masz rumiane liczka,
Ale piękniejszą, znowu jest Śnieżyczka“.

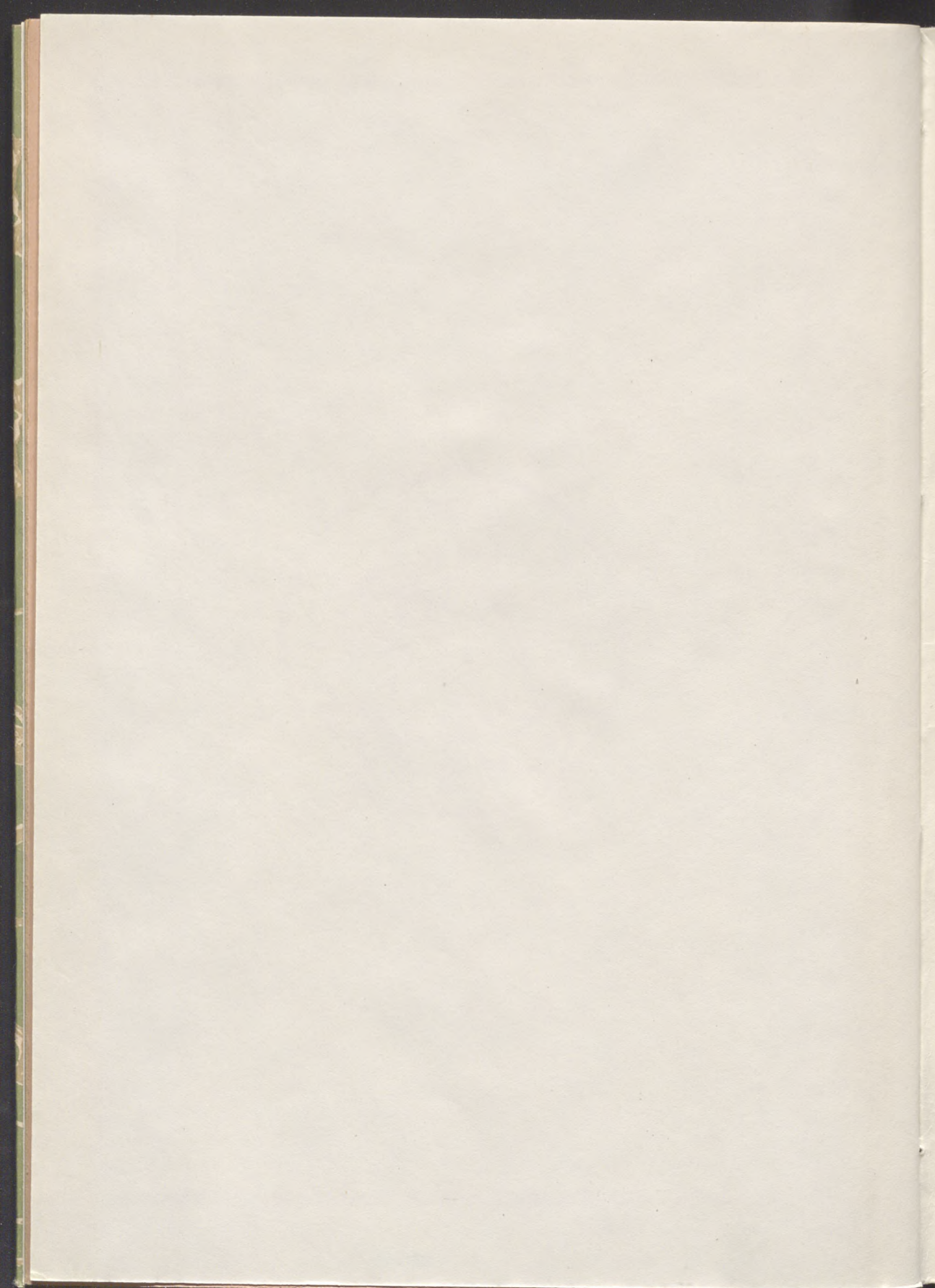
Wtedy królowa-macocha tak się rozgniewała, że ze złości umarła.

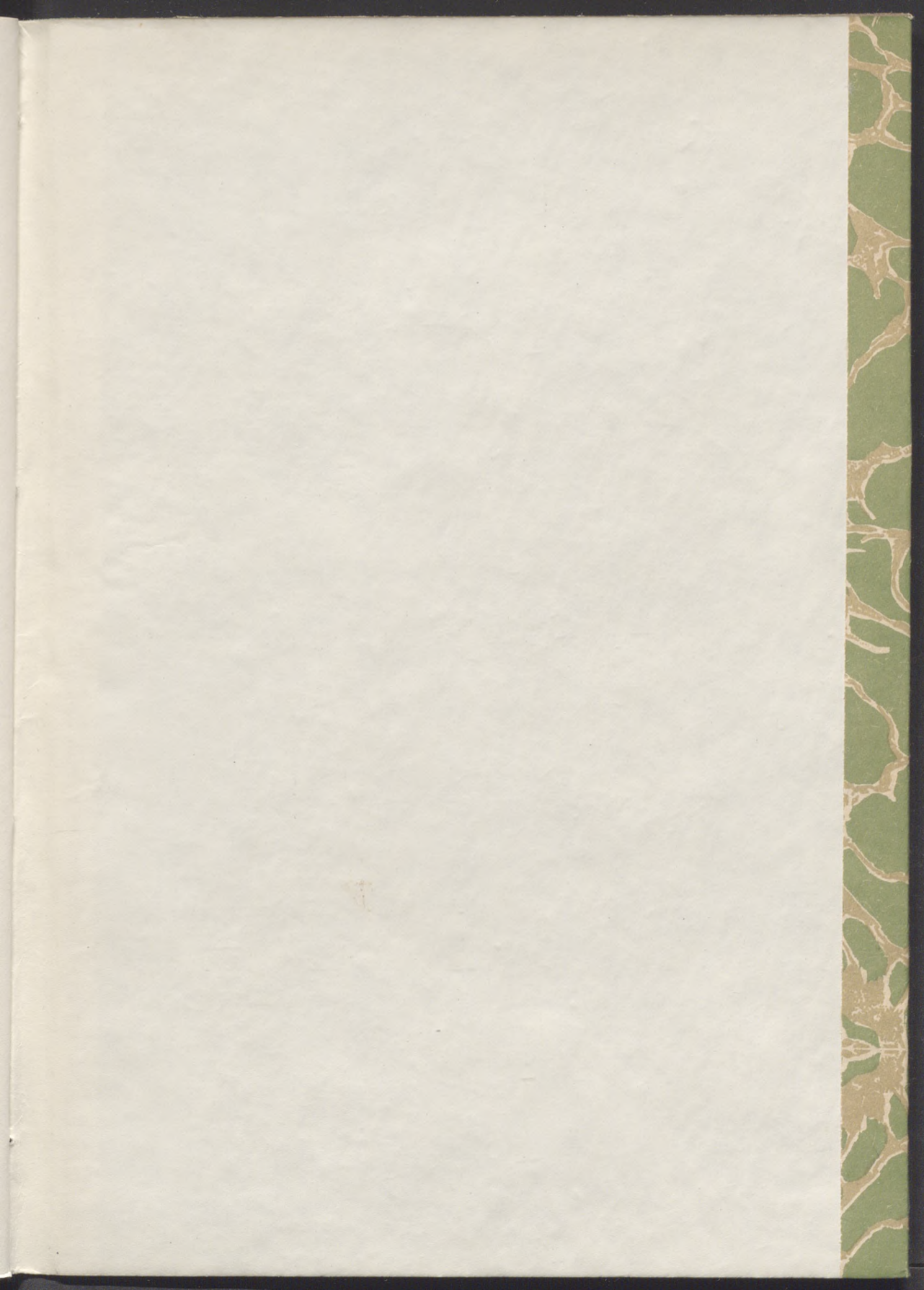
A Śnieżyczka została żoną królewicza i żyła z nim długo i szczęśliwie.

A. Nowak
Kielce, 17 X 83
250-25

BIBLIOTEKA
NARODOWA

1409712

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001020606372